

GŁADZIĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (4), sie (2).

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

inf gładzić się (1). \diamond *praes 3 sg* gładzi się (4). \diamond *3 pl* gładzą się (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII w.

Unicestwiać się, niszczyć się (6) :

a. *W funkcji zwrotnej* (1) : Potym fie Pan Bog łmiłował nad Polfką gdy fie łámo złe poczęło gładzić *BielKron* 362.

b. *W funkcji biernej: być potępianym, niszczone, puszczanym w niepamięć* (5) :

gładzić się z czego (1): Ten niemiął fynow/ á przeto czemu fie gładzi imię iego z fámiliey iego [*Cur tollitur nomen illius de familia sua*] *Leop Num* 27/3.

gładzić się czym (4): *SkarŻyw* 333 *marg*; Tym wyznánim y prawdą gładzi fię Aryánłki fałsz *SkarKaz* 486a; y oná nierowność poddánością fię gładzi y miárkuie. *SkarKazSej* 676a, 676a *marg*.

W charakterystycznych połączeniach: gładzi się fałsz, imię, nierowność.

Fraza: »grzechy gładzą się« (1): Grzechy fię weściem do zákonu/ profesłfią y pokutą gładzą. *SkarŻyw* 333 *marg*.

Synonimy: mazać się, niszczyć się.

Formacje współrdzenne: wygładzić się, zgładzić się; wygładzać się.